

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 7To/58/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010459  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7618010459.7

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a Ing. JUDr. Milana Hušťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2022, v trestnej veci proti obžalovanému U. I., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák., o odvolaní obhajcu obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3.3.2020 sp. zn. 3T/81/2018 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietla odvolanie obžalovaného U. I..

### odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 3. marca 2020 sp. zn. 3T/81/2018 uznal vinným obžalovaného U. I. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 16. februára 2018 v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách v meste Spišská Nová Ves, okres Spišská Nová Ves, na ulici Y. v blízkosti železničného priestestia, pristúpil s nožom v ruke od chrbta k poškodenému ml. E. M., nar. XX.X.XXXX, s úmyslom pichnúť ho, pričom na hroziace nebezpečenstvo bol upozornený G. T., v dôsledku čoho ml. E. M. reflexívne v sebaobrane rukou vyrazil nôž obžalovanému, ktorý sa mu následne vyhrážal, že ho zabije, že nebude spokojný, kým ho neprepichne a vyberie mu črevá z brucha, čím vzhľadom na uvedenú situáciu a jeho predchádzajúce správanie voči ml. E. M. vzbudil u neho dôvodnú obavu, že by mohol vyslovenú hrozbu naplniť.

Súd ho za to odsúdil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na trest prepadnutia veci, a to 1 ks multifunkčného vreckového noža neznámej značky červenej farby.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zákona uložil ochranné opatrenie, a to zhabanie veci - 1 ks multifunkčného vreckového noža neznámej značky hnedej farby s rukoväťou z parožia.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona vlastníkom zhabanej veci sa stal štát.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obhajkyňa obžalovaného zahlásila odvolanie čo do viny a trestu. V písomných dôvodoch odvolania obhajkyňa uviedla:

Obžalovaný v rámci celého trestného stíhania trvá na svojej nevine uvádzajúc, že skutok, za ktorý bol trestne stíhaný nespáchal a je nevinný. Boli voči nemu použité intrigy zo strany poškodeného E. M. a svedka G. T., ktorý je príbuzným E. M.. Celé to naňho vymysleli preto, že E. M. a G. T. predtým fyzicky ublížili obžalovanému, za čo obžalovaný podal na nich trestné oznámenie a z uznesenia OO

PZ čl. 127, 128 vyplynulo, že táto vec bola odovzdaná na priestupkové konanie. Mala to byť pomsta za podané trestné oznámenie. V inkriminovaný deň sa pohyboval na sídlisku Mier, v obedňajších hodinách navštívil svoju lekárku a pred 17-tou hodinou išiel do centra ku N.. Na ul. Y. hrdinov v blízkosti železničného priecestia nebol, ako sa to uvádza v skutkovej vete rozsudku. Sám sa dožadoval predloženia kamerového záznamu /výsluch zo dňa 21.3.2018/, aby sa potvrdilo, že tam nebol a poškodený M. spolu so svedkom T. klamú. Následne sa zistilo, že železničné priecestie a okolie nesníma žiadna mestská kamera, ktorá by prispela k objasneniu skutkového stavu.

E. M. spolu s G. T. boli počas trestného stíhania obžalovaného na slobode, mohli sa navzájom radiť, ako budú vypovedať. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, sú v príbuzenskom pomere ako bratranci, na hlavnom pojednávaní dňa 5.2.2020 poškodený uviedol, že s G. T. sú dobrí kamaráti, spolu si pomáhajú, „keď on má nejaké problémy, tak mu pomáham, keď ja mám problémy, tak mi pomáha.“

V ich výpovediach sa však vyskytli rozpory a nemožno s určitosťou tvrdiť, ako to uvádza súd, že ich výpovede sú hodnoverné. Ich pravdovravnosť nebola preverovaná znaleckým dokazovaním. Z hľadiska pravdovravnosti, aj keď nejde o podstatnú záležitosť, svedok T. na HP dňa 12.2019 uviedol, že pri N. L., kde sa stretli s obžalovaným boli len traja - on, poškodený a jeho matka. Na otázky p. sudcu však ďalej uviedol, že tam bola aj F. K. a E. K. (str. 14 záp. z H), ktorý ako to vyplýva z dôkaznej situácie sa tam nemohol vôbec nachádzať, pričom tento rozpor nebol odstránený.

Rozpor v jeho výpovedi bol aj ohľadom toho ako mal obžalovaný držať nožik pri útoku na poškodeného, keď na hlavnom pojednávaní vypovedal ináč ako v prípravnom konaní a rozpor nevedel vysvetliť.

V skutkovej vete napadnutého rozsudku sa uvádza, že k incidentu došlo v popoludňajších hodinách, pričom časové rozpätie nie je bližšie určené. Z výpovede poškodeného a svedka T. však vyplýva, že k incidentu malo dôjsť okolo 15.00 hod.

Obžalovaný od začatia trestného stíhania tvrdil, že v popoludňajších hodinách, ako prišiel z vyšetrenia u obvodnej lekárnky U.. D. bol na sídlisku U., kde mu E. K. priniesol teplé jedlo.

Svedok E. K. pri svojom výsluchu dňa 9.5.2018 v prípravnom konaní uviedol, že na sídlisko U. prišiel okolo druhej poobede, obžalovanému dal jedlo, posedeli spolu, porozprávali sa a odišiel od neho okolo piatej. Po zadržaní obžalovaného už s ním neprišiel do kontaktu a nie je dôvod neveriť jeho tvrdeniu, ako to opísal vo svojej výpovedi. Na hlavnom pojednávaní dňa 5.2.2020 uviedol, že si presne nepamätá čas, lebo od uvedenej udalosti uplynula dlhá doba. To konštatuje aj súd na str. 19, čas 10:22:47 že svedok sa jasne vyjadril, že si čas nepamätá.

Nesúhlasíme s tvrdením okresného súdu, že poškodený popísal nôž, ktorým bol obžalovaný napadnutý, čo podľa názoru súdu iba zvierohodňuje tvrdenia poškodeného aj vo vzťahu k ďalším okolnostiam skutku. V odôvodnení rozsudku (str. 3 posledný ods.) je uvedené, že poškodený identifikoval nožik, ktorý reflexívne vyrazil pri incidente obžalovanému z ruky ako nožik s červenou rúčkou, ktorý bol neskôr u obžalovaného nájdený, avšak, ako to vyplýva z výpovede dňa 13.4.2018, poškodený nevedel popísať aký to bol nožik, lebo videl iba čepeľ tohto noža. Túto skutočnosť, že bol nožik červenej farby sa dozvedel až následne na polícii, keď u obžalovaného našli nožik červenej farby. Identifikácia noža poškodeným nebola teda vykonaná vo vzťahu ku skutku, ktorý sa mal stať.

Poškodený E. M. a svedok G. T. v snahe presvedčiť súd, že sa skutok stal, uvádzali, že obžalovaný mal odkazovať všetkým od nich v osade, že keď stretne poškodeného, že ho zabije. Prítom nevedeli uviesť meno ani jedného z nich.

U obžalovaného vzhľadom na to, že v inom konaní pod sp. zn. 1T 51/2016 mu bol uložený vysoký nepodmienečný trest, nehrozí, aby mu bol uložený súhrnný trest, napriek tomu sa bráni, je presvedčený že skutok nemohol spáchať tak, ako je to uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

V danej veci stoja oproti sebe 2 skupiny dôkazov a vzhľadom na to, že v rámci dokazovania nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil, žiadame súd, aby odvolací súd obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo oslobodil spod obžaloby, prípadne vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie skutkového stavu veci a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Prvostupňový súd vykonané dôkazy vecne vyhodnotil riadiac sa pritom ustanovením § 12 ods.12 Tr. por. jednotlivo, i vo vzájomných súvislostiach a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonne odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že sa obžalovaný dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonne v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd pri uznaní viny vychádzal predovšetkým z výpovede svedka poškodeného E. M. a svedka G. T., ktorí zhodne uviedli, že v deň skutku spozorovali ako obžalovaný ide za nimi. Poškodený E. M. uviedol, že potom ako G. T. zakričal „pozor V.“, reflexívne sa otočil a vyrazil obžalovanému z ruky nôž, ktorý spadol na zem. Od obžalovaného obaja so svedkom G. T. utekali preč smerom k rampám a počuli ako ešte kričal na poškodeného, že ho zabije, nebude spokojný, kým mu nevyberie črevá z brucha a neprepichne ho. Potom poškodený tieto udalosti opísal svojej mame. Poškodený E. M. mal strach o svoj život z toho, že mu ublíži, lebo aj v minulosti ho napadol.

V tomto smere výpoveď poškodeného bola potvrdená svedkom G. T., z ktorého výpovede vyplynulo, že potom ako upozornil E. M. na „V.“, tento sa otočil a vyrazil mu nôž z ruky, ktorý spadol na zem. Svedok opísal aj nôž, ktorý bol červený, tzv. rybička.

Výpoveď týchto svedkov je objektivizovaná aj tým, že nôž, ktorý bol opísaný spolu s ďalším nožom, bol obžalovaným políciou vydaný v krátkom čase po spáchaní skutku.

V neprospech obžalovaného svedčí aj obsah psychiatrického posudku z odboru zdravotníctva o tom, že v jeho osobe sa jedná o emočnú labilitu, zvýšenú intrapsychickú tenziu, vyššie city etické, morálne a sociálne sú nedostatočne diferencované. Bol zistený sklon k impulzívnemu správaniu so zníženou frustračnou toleranciou s ľahkým prechodom k afektívnym reakciám.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd dodáva, že tieto nie sú takéhoto charakteru, že by privodili iné rozhodnutie o vine obžalovaného U. I.. Subjektívne vnímanie danej udalosti obžalovaným mu bráni objektívne zhodnotiť správne zistený skutkový stav okresným súdom. Rozpory, na ktoré obžalovaný poukazuje sú bezvýznamné a v podstate zodpovedajú mentálnej vybavenosti všetkých zainteresovaných osôb, ktorí následne opisovali priebeh skutkového deja. Obrana obžalovaného, aj podľa názoru krajského súdu, nebola potvrdená svedkom E. K., na ktorého sa obžalovaný odvoláva, a ktorý mu mal dosvedčiť, že v čase spáchania skutku sa pri poškodenom E. M. nenachádzal. Vykonalie skutku nevyučuje ani predchádzajúci konflikt, na ktorý poukazujú obžalovaný a poškodený a ktorí konflikt popisujú rozdielne.

V nadväznosti na správne zistený skutkový stav aj krajský súd konštatuje, že obžalovaný U. I. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., a to po objektívnej a subjektívnej stránke.

Odvolací súd teda rezultuje, že dokazovanie bolo súdom prvého stupňa vykonané zákonne a v rozsahu dostatočnom pre náležité objasnenie skutkového stavu veci, ktorý plne postačuje pre vydanie zákonného a spravodlivého meritórneho rozhodnutia.

Vo vzťahu k uloženému trestu trest prepadnutia veci, a to 1 ks multifunkčného vreckového noža neznámej značky červenej farby a uloženému ochrannému opatreniu, a to zhabanie veci - 1 ks multifunkčného vreckového noža neznámej značky hnedej farby s rukoväťou z parožia obžalovanému U. I. krajský súd zistil nasledovne.

Z odpisu registra trestov krajský súd zistil, že obžalovaný U. I. bol doposiaľ 20 - krát súdne trestaný. Bol postihnutý za drobné priestupky vrátane krádeže. Z obsahu spisu vyplynulo, že obžalovaný U. I. bol bezdomovcom do času pokiaľ nebol v súvislosti s predošlou trestnou činnosťou umiestnený do UVTOS. Aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 10 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská nová Ves sp. zn.1T/51/2016 zo dňa 11.4.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/68/2018 zo dňa 27.9.2018.

Z vyššie uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na vyššie uložený skoro desaťročný nepodmienečný trest, by uloženie ďalšieho nepodmienečného trestu obžalovanému U. I. bolo neprimerane prísne a bez významu, a preto uloženie trestu prepadnutia veci a ochranného opatrenia zhabania veci je na jeho prevýchovu vo svojej podstate recidivistu, postačujúce.

Z týchto dôvodov preto krajský súd odvolanie obžalovaného U. I. postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.